

Ved de fortsatte Forhandlinger tilvejebragtes Enighed mellem Regeringen og Banken. Valutaudvalget, der havde konstitueret sig med N. Neergaard som Formand og Sven Trier som Sekretær, fik i et d. 6. Januar afholdt Møde Udkast til Overenskomsten forelagt, og herom udsendtes følgende Meddelelse:

„De konservative Medlemmer af Udvalget har, da de ikke har stemt for Valutaloven, ikke ønsket at tage Stilling til Overenskomstens Enkeltheder, men tager det forelagte Udkast til Efterretning.

Udvalgets øvrige Medlemmer har ikke i det af Regeringen til dets Efterretning forelagte Udkast fundet noget, som er stridende mod Loven af 20. December 1924. I øvrigt maa man, hvad dets enkelte Bestemmelser angaar, betragte disse som staaende udelukkende paa Regeringens Ansvar.“ Der afsluttedes derpaa d. 9. Januar 1925 en Overenskomst, som d. 13. samme Maaned offentliggjordes i Statstidende. Den lyder — med en Indledning, hvori henvises til Loven og nævnes, at den foreløbige Overenskomst af 29. December bortfaldt — saaledes:

§ 1. Ministeren for Industri, Handel og Søfart indgaar under Forudsætning af den fuldstændige Opfyldelse af de Nationalbanken ifølge denne Overenskomst paahvilende Forpligtelser paa i Henhold til § 1 i Lov af 20. December 1924 om Valutaforanstaltninger at forlænge den Banken hidtil tilstaaede Fritagelse for Forpligtelsen til at indløse de af den udstedte Sedler med Guld indtil Udgangen af December 1926.

§ 2. Nationalbanken forpligter sig overfor Staten til, naar den i denne Overenskomsts § 3 nævnte Valutakredit er tilvejebragt, fra det Tidspunkt at regne, der maatte blive fastsat af Ministeren for Industri, Handel og Søfart med Tilslutning af et Flertal af det i § 4 i den fornævnte Lov af 20. December 1924 ommeldte Rigsdagsudvalg, at opretholde en saadan Kurs for U. S. A. Dollars, at Kursen paa Københavns Børs ikke overstiger i Tiden indtil 1. Juli 1925 5,74, i Halvaaret indtil 1. Januar 1926 5,60, i Halvaaret indtil 1. Juli 1926 5,46 og i Halvaaret indtil 1. Januar 1927 5,32.

Ved Bankens Pligt til at opretholde de nævnte Kurser forstaaes i denne Overenskomst Bankens Pligt til at sælge Dollars til den fastsatte Maksimalpris til Dækning af Vareimport eller til andre Formaal, som ikke af Banken i Overensstemmelse med Valutacentralen, jfr. de denne sidste ifølge Valutacentralloven tillagte Beføjelser, skønnes skadelige for Landets Økonomi.

§§ 3, 4 og 5 indeholder Bestemmelser om Optagelse og Tilbagebetaling af en Valutakredit, jfr. § 2 i Lov af 20. December 1924 om Valutaforanstaltninger.